

Gospodarske stvari.

Jesenska opravila.

(Konec.)

Lepo sadje se vedno lahko drago prodava in mislim, da bode tudi tebi in tvojim bolje dišal žlahtni mošancelj, sočni kosmač, kakor stara „jevšnica“ ali pa zeleni najgelč, da se ti bodo plemenite maslenke bolje prilegle, kakor navadne „komrice“. Pa ko bi se tudi pripetilo, da bi se kedaj sadje ne dalo lahko prodati, saj se da posušiti ali porabiti za mošt, ki je posebno iz plemenitih jabolk ali pa dobrih moštnih hrušek izvrsten, mnogo boljši, kakor navadni lesnikovec. Ker je žalibog vedno manj vina, je upati, da se bode sadni mošt prav drago prodaval. Saj za letos že sedaj po 25 fl. polovnjak plačujejo, torej dražje, kakor včasih vino. Kak lep denar torej iz vinograda, ki enkrat nasajen, vsaj petdeset let trpi, pa ga ni treba okopavati, ne obrezovati ali vezati!

Lahko torej razvidiš, da je tudi sajenje in oskrbovanje dreves preimeno delo, ki se nikakor odlagati ne sme. Najpripravnejši čas za sajenje je ravnokar tukaj, ker jesensko sajenje je mnogo boljše, kakor spomladno. Posebno pa letos, ko nam je Bog dal ugodno in milo jesen, da se je drugo delo lahko opraviti dalo, se nikakor ne moreš izgovarjati, da nimaš časa; kakor moraš čas imeti za košnjo, trgatve, setev, tako tudi za sajenje dreves. Saj tudi to delo ni nič manj potrebno, pa se mnogo hitreje lahko opravi. V jednom samem dnevu lahko s svojim hlapcem najmanj dvajset dreves dobro vsadiš. In ko bi ti tudi žlahtnega drevja za sajenje manjkalo, se še vsejedno ne moreš izgovarjati, da ne moreš saditi, ker nimaš kaj. Ako ni v tvojem gozdu sadnih divjakov, najdeš jih morda v sosedovem, ki ti jih bo na prošnjo gotovo rad nakopati pustil. Res je, da gozdni divjaki niso dosti vredni, ker slabo vkoreninjeni in zastareli, toda najdejo se pa tudi taki, ki dobro presajeni tudi rasejo. Tudi naši predniki so le v gozdu divjake kopali pa so si vendar mnogo sadnega drevja vzgojili.

Seveda je mnogo bolje, če se sadijo drevesa, ki so iz pečke pravilno vzgojena, a če teh ni, so tudi gozdni divjaki stokrat bolji, kakor nič. Nasadi vsako jesen nekaj in v malih letih bode tvoje posestvo lepo zasajeno, v kratkem bodeš imel mnogo veselja, mnogo koristi, tako, da bodeš prepričan da je „Nimam časa“ prav nespameten izgovor. H.

Sejmovi. Dne 7. novembra na Ponikvi. Dne 9. novembra v Selnici pri Mariboru. Dne 10. novembra v Šmartinu pod Vurberkom. Dne 11. novembra v Ormoži, na Malih Rodnah, v Lipnici, v Marenbergu, v Šmartinu pri Slov.

Gradei, v Šmartinu na Paki, v Oplotnici, v Hočah in v Laškem trgu. Dne 14. novembra v Poličanah (za svinje.)

Dopisi.

Iz Dravskega polja. (Nóva šola.) Da so šole dandanašnji dan potrebne za izgojo mladine, priznal bode vsaki državljan in da se šole v današnjih časih zidajo že v malih vaséh, moramo z zadovoljnostjo priznavati. Človek še le v poznejših letih sprevidi, kako potrebne so šole tudi za kmeta, da vsaj pisati in čitati zna. Tudi pri nas v Selu, okraj Ptuj, imeli smo šolo, katera pa je žalibog lansko leto pogorela. Na vrlo prizadevanje naših občanov se je letošnje leto sezidala nova dvorazredna šola, katera je bila dne 18. septembra 1891 popoldne ob 3. uri po prečastitem gospodu župniku P. Benediktu Hrtišu slovesno posvečena. Po cerkvenem opravilu zbrali so se šolska mladina z učitelji, krajni šolski svet, občinstvo in nekateri gostje iz Ptuja v krasno okinčanej sobi. Preblagorodni gospod okrajni glavar dr. vitez Scherer je v svojem govoru tem povodom povdarjal zasluge krajnega šolskega sveta, posebno njegovega načelnika gospoda Vogriunca, ki so si jih vsled svoje požrtovalnosti pridobili za dozidanje tako važnega zavoda. Na to je blagorodni gospod okrajni šolski nadzornik Ranner priporočal staršem kot prvim odgojiteljem otrok mladino v skrb in svetoval, da naj ti v prvej vrsti podpirajo gospoda učitelja v izvrševanju njegovih trudapolnih dolžnosti, ter je napil sklepčno presvitlemu vladarju s trikratnim „živio“. Dalje je prečastiti gospod župnik P. Benedikt Hrtiš razlagal pomen šolskega poduka v današnjih časih in priporočal složnost med šolo in cerkvijo, ter povdarjal težavno in odgovorno službo ljudskih učiteljev. Vsem dobrotnikom in udeležencem se je v imenu šolske mladine zahvalila učenka Rozalija Reisinger. Po slavnosti bil je skupen obed, katerega so se razven že navedenih udeležili nastopni gospodje: dr. Kleinsaser, okrajni zdravnik, Bezdek, stavbinski pristav, obitelj Osterbergerjeva iz Ptuja, župan Šoštaric iz Št. Vida, stavbinski mojster Čelotič iz Ptuja in nekaj domačih občanov. S tem bila je ta izredna slavnost zaključena. Sklepčno izrekamo vsem udeležencem, posebno preblagorodnemu gospodu okrajnemu glavarju vitezju Schererju, gospodu šolskemu nadzorniku Rannerju in sploh vsem, ki so to slavnost s svojo udeležbo počastili in domačemu gospodu učitelju Reisingerju za krasno okrašenje šolskega poslopja presrečno za hvalo in želimo, da bi bil ta novi zavod narodu in domovini v blagor in korist.

Iz Rogatec. (Ali dobimo skorej čitalnico?) Povsod med Slovenci se že nahajajo